

رون سیند

لومړی شعري ټولګه

محمود (حمیدزی)

Ketabton.com

دکتاب پيژند پانه

نوم: رون سيند

ليکوال، شاعر: محمود حميدزي

کمپوزر: محمود حميدزي

دقلمي ليکنې نيټه: ۱۳۹۳-۱۳۹۴-۱۳۹۵-۱۳۹۶-۱۳۹۷-۱۳۹۸

۱۳۹۹ هجري لمريز کالونه

ڊالی

په ډېره مینه ډاکټاب خپل لراوبر پښتنو ورنوته ډالی کوم،
هیله لرم زما ډالی راڅخه زما غیور قام قبوله کړې!
دهغي ورځي دراتلو په هیله شیبې شمارم : کوم ورځ چي
زموږ ترمنځ د ډیورنډ کر غیر نه کړبڼه نه وي اوموږ پښتانه
پریوه تڼر سره راغونډیو.

رون سڀيند

دشاعر خبري

دالله جل جلاله په ستر او سپيڅلي نامه. درودونه او سلامونه دي
دمؤمنانو پرجانان، دبنکلوپربنکلي حضرت محمد مصطی صلی الله
عليه وسلم باندي وي.

پښتو ژبه دخپل تاريخ په اوږدو کي وياړلي اونوموړي ادیبان لري.
دپښتو ژبي ادب يوبدایه ادب دی، چي دمنظومو اومنثرو اثارو
پکښي کمی نسته، خولا هم پښتو ژبه ډېر کارته اړتیا لري ترڅو په
پوره ډول يوه بدایه ژبه سي، همدې موخي ته درسيدا په پار ډېر
پښتانه وگړي شپه او ورځ کارکوي اودخپلي خوږي ژبي لپاره نظم
اونثرليکي .

زه د ادب پالو وگړو ددې هڅوڅخه ديوپښتون وگړي په حيث ډېره
مننه کوم، هيله ده زمور بنکلي ژبه نوره هم ددوی دزيار لکبله
بدایه سي.

ما هم دخپلي خوږي ژبي پښتو سره دميني لکبله قلم يوازي ندی
پريښی، ليک پري کوم، نثرليکم نظم پسي دخيال په بيړی کي دالهام
په سمندر کي لټون کوم، کله کله يي په نیمگړي بدن وموندم او
زخمي زخمي يي در ساحله راورسوم.

زه ځان ته شاعر نه وایم: دشاعر مقام بلها لوی مقام دی! زما دخپلي
خوږي ژبي سره مينه ده او دا مينه وه چي زه يي دي ته اړ کړم
چي شعر، نظم وليکم او داتولگه چي زما دنظمونو، شعرونو لومړی
ټولگه ده، ستاسودرنو تر لاسونو پور يي در ورسوم ترڅو زما
آندونه تاسوته بر بند، که شوني وي ورڅخه گټه پورته کړی او
خپله ادبي تنده په ماته کړی. زه دالله جل جلاله شکر اداکوم چي زه
يي په خپل دي مهربانی ونازولم! زما شعرونه کيدای سي
ډېرنیمگړتیا وي ولري اوزه ستاسوڅخه په ډېر درناوي هيله کوم
چي زما درنیمگړتیاو ماته راتېر اوبخښه راته وکړی.

***** ۱ *****

رون سڀيند

زما شعرونه، نظمنه زما مفڪوري (آندونه)، غوبنتي، هيلي، مينه، ڪرڪه .. ستاسو درنو لوستونڪو مخته ٻڌي. ماپه خپلوشعرونو، نظمنو ڪي يوازي اويوازي داسلام، هيواد، پڻتوڙبي اڀوند يادوني ڪري دي اوخيل په آندمي هڻه نه ده ڪري ترڻو ويونڪي ڪري اودزيان ڇهه پرڏي لاري تگ ڪولوته وهڻوم، هيله ده تاسو زما په شعر ڪي بي حياتي، فحشا او ناروا مستي مه لٿوئ، زما په ڪمزوري شعر ڪي آند ڪوونڪي واوسئ اوڊسپرلو ورسته داسلامي احڪامو اوڀنتي ڪلتور مخالفه ڪه خدای جل جلاله مڪره ڪومه لاربنوونه سوئ وي عمل مه پري ڪوئ.

الله جل جلاله ته لاسونه لپه ڪوم چي زما درهغو خطاوو (تيروتنو) دي راتي رسي ڪوم چي زه نه يم پوهيدلي اوما وگري بدي او دزيان ڇهه ڏي لاري ته رابلي وي. زه داتولي هيلي دخيل غرور لڪبله ستاسو درنوڇهه نه ڪوم اونه هم دا وايم چي هرور به زما په شعر ڪي گٽورڇه شتون ولري: بلڪي زه دخيل هغه گناه اوزيان ڇهه ڏارڪوم ڪوم چي خدای جل جلاله مڪره زما دشعرونو لڪبله به ما اويا هم لوستونڪي ته رسيڙي.

زما يوبله هيله دخپلوشعرونو اڀوند داده چي زه هيله ڪوم چي زما شعر دي هيڻ وخت هم ڪوم لوستونڪي، ويونڪي دموسيقي دآلوسره نه زمزمه ڪوي، زه نه غوارم ڪوم ڪس زما شعر دموسيقي دآلوسره زمزمه يا ووايي، زه هيڻ ڪوم چاته دا اجازه نه ورڪوم چي زما ناچيزه شعرونه دموسيقي دآلوسره په هيڻ صورت او هيڻ وخت ڪي وٿولي. زما داهيله هم زما دغرور لڪبله نه ده! زه هيله لرم ما حقير په خپلو دعگانوڪي هير نڪري. په درنبت ستاسو ورور: محمود حميدزي.

***** ۲ *****

رون سیند

ستاتر نامه مي ژوندزار

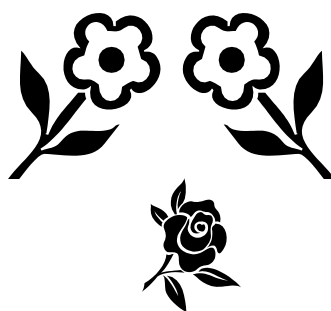
د سپوږمۍ اولمړنه بنگلی محمد(ص)دی
په دارینوکی بناغلی محمد(ص)دی

د انړۍ یې په راتلوسول معطره
پاس هسکو ته ورختلی محمد(ص)دی

مؤمنان یې په نامه باندي نازیري
انس و جنس وارومنی محمد(ص)دی

جهل لارونیست نابودسوپه راتلوی
چې فرقان پرې نازل سوی محمد(ص)دی

حمیدزی یې وه نامه ته سپیلنی سم
ما حقیرچې دی ستایلی محمد(ص)دی

رون سڀند

زما كيسه

دآندپري مي شڪيدلوته تيار سول
چي په علم د نځار كي رايثار سول

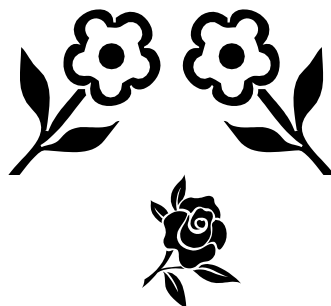
دمغزو مي خريکه وختله پورته
دوگرو پيژندلو كي بيمار سول

دجسونوپه مفهوم كي پات راغلم
زما خيالونه يي معناو كي ناچار سول

علم څه دي درک کول دهر يو چار دي
عالمان په درک کولو كي هوبنيار سول

دساگانوپه شمار باندي زه چار کرم
اندمونه مي بديوسه په دار سول

دبنيگنو هتي ز مور په چم كي بندي
حميدزيه خلک نيکو كي په شمار سول

روڼ سښد

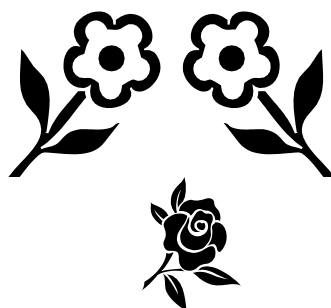
څپانده سمند

دخيال تال باندي ځنگيرم منوريم
دژوندون خوروترخوته لکه غريم

څوک مي بډاوڅوک په بنوباندي تعبيرکړي
يالوی سيندیم يا څپانده سمندريم

دگل پانو په ليموباندي نڅاکړم
ياشبنم يم ياشمال دما ډيگريم

شغلي کاندې هرخوپه مارنگينه
حميدزيه زه قلم يم روښان لمريم

***** ٤ *****

رون سيند *****

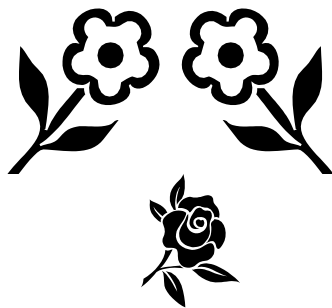
بنکلی الهام

يوخون الهام يم په هنر الوزم
دخانه ورك يم بي و زر الوزم

يامي خيالونه د دلبر راغلي
يالکه روح ورك دنظر الوزم

زه يي د عشق په دام کير کړی يم
دميني اوريم په خيگر الوزم

دنبايستو دنبايستنه قربان
حميدزی څنگ ته به دلمر الوزم

رون سینه

دبکلوپلونه څارم

بنکلاموندم په نیغه لاره درومم
زړونه پلورم ورځم دریاره درومم

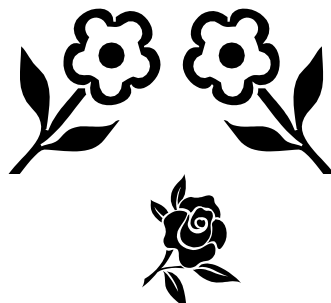
تقوا کوم دبکلوپلونه څارم
د فقیرانو د ازاره درومم

کړوگناهوسه توبه وباسم
نور دعیشونو ددې بناړه درومم

د کتابونو به خبرې اورم
د جاهلانو د کتاره درومم

مینه دریاب ته به غوټه ووهم
د خپل مټین زرګي لپاره درومم

حمیدزی نه لرم سقون د زرګي
ځمه د زړنو درکراره درومم

روڼ سپند

دجانان ياد

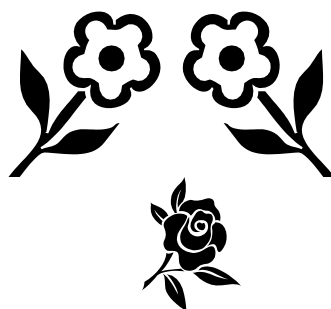
نور او وړانگويي جانان حق پک هيرکړ
دصفت څخه يي بنکلی ناتوان کړ

سپين اوسره يي دجانان ومخته راوړل
انتخاب جانان سپين جام په هغه آن کړ

داووڅخه پاس وختو دلبرمي
په پنځو باندي تازه يي داجهان کړ

دپنځوس څخه پنځه ورته گلان شول
دگلانو خشبوئي يي حق بيان کړ

حميدزی دها جانانه صدقه شه
داجهان چې يي په خپل څلاروبنان کړ

رون سپند

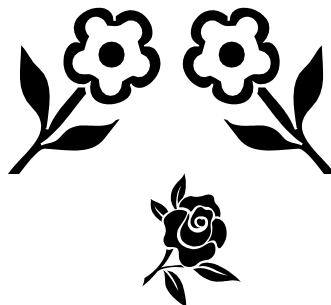
ناروا جنگ نه غوارم
 جنگه څه غواري زمور په غريب چم کي
 دوختونوچي نڅاکري بڼه په برم کي
 که يو ستري تري وري پروانکري
 بس چي ته نه يي خوشحال يو په هر دم کي

نه دي غوارو ورسه ورک سه بدمواپسي
 ستا غندو باندي مي رنگ خلاص سوقلم کي

سوله غوارو ټول غوښتونکي يو دسولي
 گوندي راشي سوله ليري موداغم کي

تورکارغان گرځي آزادپه تورو غروکي
 ښکاري ونيول کوتره خپل په چم کي

حميدزيه شونډان غوټ غوټ دي پري سوي
 صبروکړه لوی اجرone دي په زغم کي

رون سیند

دچم کیسه می

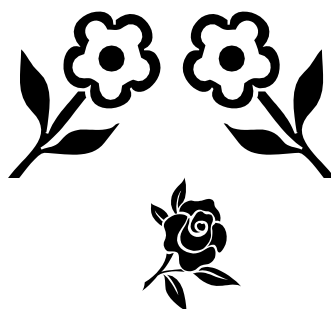
څوک دوطن په بربادۍ باندي اهوڼه کوي
څوک دجانان دليدوتري دي غمونه کوي

دلته ارمان اوفکردواړه په دوو لارو درومي
دلته په نوم باندي لاهم خلک جنگونه کوي

مور دلته توره باندي دغه دنگ چنار شهيدکړ
دوی هلته زمور دنگ ميراني صفتونه کوي

نور اجازه راکړه چي خم ددي قاتل محل سه
دلته ورور ورور اوزوی په پلارباندي ظلمونه کوي

ته حميدزی هم دهمدي خلکوپه چم کي اوسي
داخلک ټوله ددي غره خواکي خوبونه کوي

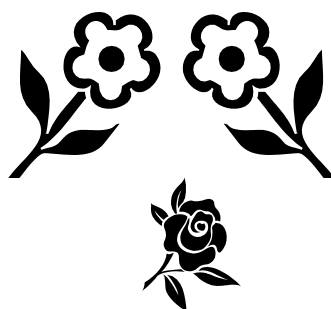
رون سینه

جانان مې بنکلی دی
زماجانان لمړپه جهان دی
دانسانو لار عیان دی

شغلې یې خیرې دمکانه
پاکه دی محبوب دپاک سبحان دی

نړۍ ته را چې غلی تیاره وه
اوس باندي ټول جهان روښان دی

حمیدزی درود سلام پري ایم
زموږ نبي دپرقدردان دی

رون سڀند

دخوبنى انځور

غزل شعرونه په گوندوسي هله
بن کي مرغان چي په نغموسي هله

دبنکلاگانو صفت نيست نابودسي
چي دجانان مخ په شغلوشي هله

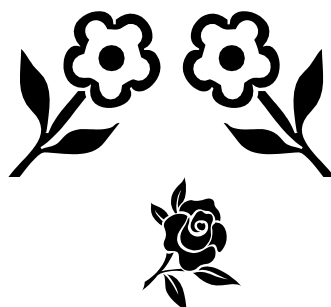
دملنگانو کچکولونه پريوخي
زما فقير چي په ليدوسي هله

قربان قربان ر غونه شوربه جوړ کړي
چي دهيواد نوم په تپوسي هله

زمورن دکلي زلمي وبه خاندي
غز چي دجنگ دختميدوسي هله

ليکه پري ليکه ټول پندونه ليکه
چي دي قلم په خوځيدوسي هله

حميدزي نه غورم پښتون جداوي
دجدايي په ورکيدوسئ هله

رون سيند

پند: ظلم ډپر بددی

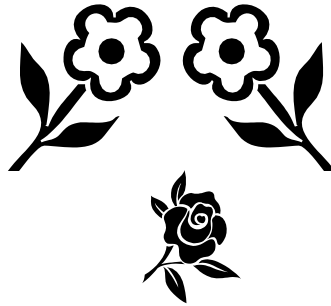
هغه شاهين چي په مظلومو زانو ظلم کوي
شاهين يې مه بوله تپوس دی چي داجبر کوي

دهغوخلکوچي تقوانه لري ليري اوسه
يا هغه خلک چي حواني باندي دوی کبر کوي

احترام وکړه دهغوڅوک چي الله (ج) يادوی
څه چي لري اوچي څه خوري په هغه صبر کوي

تري ليري اوسه دادبمن دی دوستي نه پيژني
داگورگبنان دي لوي سوري به دي په قبر کوي

دخان خبرنه دی خيالونو کي يې عمر تير سو
حميدزی خيال باندي دمه په هغه ابر کوي

رون سڀند

زما دقام حال

مورن د جنگ څخه يوستري
دمودو يولکه مري

چا مو وينه بهولي
چا د جهل په لاروري

مورن يو ورنه خوپه جنگ يو
چا موسترگي راترلي

چا مولیکه ترمنځ کش کره
چا بموباندي ويشتلي

لادرڅوبه مورن کړي پرو
لاترڅوبه يو خوب وري

ز مورن قلم سره دوستي ده
مورن په توره هم نوموري

راسي جورکړو خپل تاتوبي
د نفاق و تروسوري

حميدزي لوی وطن غواړم
رقيباني پوره وري

رون سیند

د ناروا جنګونو څخه ستړي یو
پوهه غواړم ناپوهي څخه خفه یم
توره پریرده په قلم زه بنایسته یم

تیارې نه غواړم په دې بنکلي میهن کې
د روښانو څراغ پوه بلیده یم

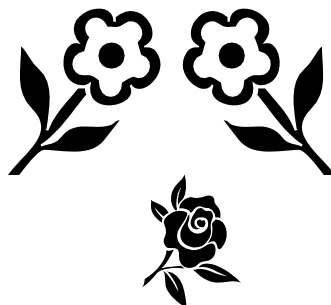
ولاړسه ورکه سه زموږ د بناره څخه لیري
خوارسی جنګه ستا د لاسه په گیله یم

تویان نسي نړولی ښه تکیه ده
د پوهانو په مانی باندي ډاډه یم

ستا شیدي څپي ما خوځوای نسی
غمه ستا په هر یو درد زه اموخته یم

بدې نه لرم په خپل مئین زرګي کې
په همدې باندي په تازه رنگینه یم

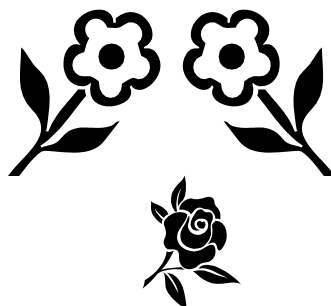
حمیدزیه تا وعدي کړي ټولې ماتې
زه ولاړیم واره ژوند به په وعده یم

رون سيند

پښتون ته

پښتون ولي زوريدلى
 دهاهسكه رالويدلى
 چي پري ظلم كړي بي ننگه
 اتحاد تر تښتيدلى
 چي خپل كور اوكلې پلوري
 هاپښتون نه دى سپيڅلى
 چي دپوهي دښمني كا
 كوم نادان دى تيرايستلى
 قام زخمي مي دى خالقه
 كوم ظالم په تيغ وهلى
 اتحاديوالى خپل كړه
 ستاغيرت نرى منلى
 خوب دي پريرده خان بيدار كړه
 دسهار لمر راختلى
 علم وكړه په اولاددي
 توره ډال دي نورسترى
 حميدزيه نيال تومبه
 نوبهار رارسيدلى

رون سڀند

دژوندلوري ژوري
دخوب تعبير ته مي حيله لتول
غمجن نصيب ته مي گيله لتول

دمدوستري لالهانده ومه
دمنزل لاركي مي دمه لتول

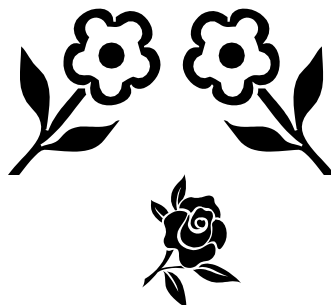
دكتابونويه لوستلوبوخت وم
ديار ليدو ته مي پلمه لتول

ديښتوژبي په معنا وو كي ورك
دمعناگانومي كره لتول

دنيموشپودتاريكي دوپري
دچم دپروكي مي ډيوه لتول

دقبرشپي راخندي هيري سولي
محشر ميدان كي مي سايه لتول

هغه جنون وو كه دميني زور و
حميدزي زهروكي خواره لتول

رون سيند

يوالى

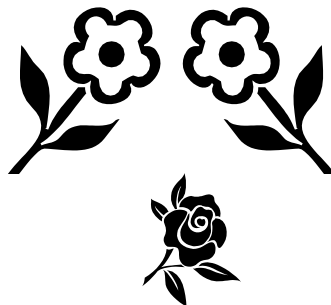
دکومو خلکو چي سنڌري په يودم پورته سي
دغليمانو دها سيمي نه قدم پورته سي

شپون چي ٽپي کوي په غرونوکي چي يوسئ خلکو
دهغه غرونونه زور جبر اوسيم پورته سي

ديپنتنو بدی بيان کري بنه پري خان کري ستري
درقيب خوله کي چي يي ژبه دلرم پورته سي

اخرت پلوري په دونيا باندي نادانه عالم
چي کوم عالم خخه باطل باندي قلم پورته سي

چي پښتانه زلمي غلام وينم په ژوند مرسمه
زما حميدي خخه سلگي دسترگونم پورته سي

روپ سيند

پند

سريه سجده کښيرده الله (ج) ووايه
شکر ادکره بس مولا ووايه

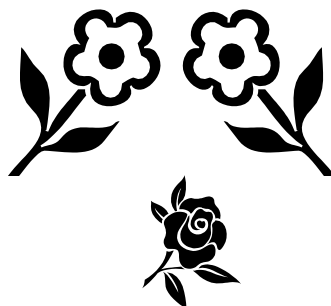
کړو گناهؤسه توبه وباسه
بس گناه نورنکره رښتيا ووايه

دچم اوفريبه څخه ليره اوسه
فاريغه وخت کي هم ثنا ووايه

مغرورمه سه مال اولادباندي ته
دروغ ويل پريبرده صفا ووايه

خيال دي دورخ پوري يوسه گله
جنت دي غورم په ژرا ووايه

همدغه خای دامتحن دی اوبس
وه حميدزي ته برملا ووايه

رون سڀند

ساره اهونه

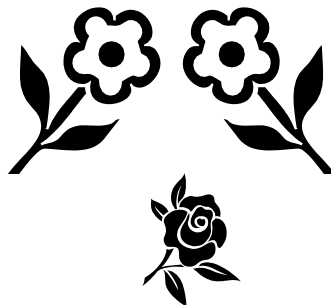
ساره اهونه دژوندستري شيبې
خزان موسم سه پوره وري شيبې

سپرلی په مور باندي خزان حكه سو
چاد درودبنار راوري شي بي

گرمي په سترگو دجنگونوپورت دی
تولي په سرو وينولرلي شيبې

دآسمان اوبنکي ستا په غم وچي سوي
هيواده ستادي ولي خري شيبې

حميدزي بوخت يم پر هرونوسره
مادمستيودي بايللي شي بي

رون سيند

دبريا په لته

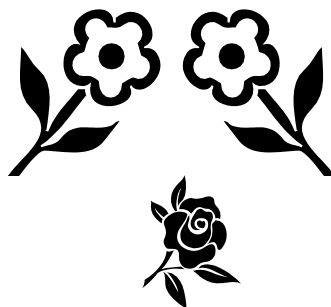
خم په تاريخو کي رڼا موندمه
ورک يمه دخانه دونيا موندمه

يمه په لتون کي دنائسته جانان
هغه سره گل اوبورا موندمه

داچي گناهونو سره ژوندکوم
خواکي د زاهدو تقوا موندمه

خير دی که چونگره کي اوسيرمه
دغه خای نه هلته کلاموندمه

دلته حميدزيه ملغري سته
زه دملغرو خلا موندمه

رون سِيند

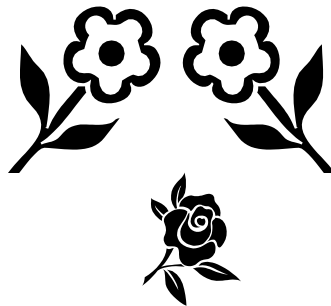
زما راز

دجانان غم کي سرگردان غوندي یم
په سمندرکي دباران غوندي یم

څوک مې پوښتنه دپره رنه کوي
ليري صحراکي دتوپان غوندي یم

دهيوادغم مې زړه کي ساوي کاري
اوبنکي مې اوري دآسمان غوندي یم

حميدزي نه لرم نفرت دميني
دنفرتونوسه پښيمان غوندي یم

رون سیند

محبت ددونيآ مه كوه نادانه
مشغلا كړه په ذكر ونود سبحانه

حيادار سه خوپه علم شرم مه كړه
كه نه ورسته به په جهل يې پښيمانه

محاجرسه دبديوبدي مه كړه
نيكي كنده در هغوچي لري توانه

وفادار سه په وعده باندوفا كړه
پر قدم باندي قدم رده دجانانه

دبي ننگوياري مه كوه باننگ سه
دهيوادهر گوبڼه دي كړه ودانه

حاكمانوته سه بوټي درملو
ناروغانوته ارام ور كړه غوغانه

مرضونه دي كړه پاك دخپل زړگي سه
په بښگنودې تازه كړه خپل ايمانه

يادیده دغريبانودې عدت كړه
دخوارانو مرستندوی اوسه مدامه

در بنستينو ملگري كوه بر بنده
په رښتياكي كاميابي وي در آسمانه

رون سیند

زمانه در هغو بنه په تاثیر یري
در هغو چي دي کتاب وي لار عیانه

یون دي پیل کړه حمیدزيه نیغه لارده
لار دپوهي وي خوندي دهره زیانه

پند

محبت څخه وي لیري بي خبروي
خینو زروباندې دکرکي لوی اثروي

چم اوفریب څخه پریمان چي کوم سړی وی
دهغه سره دوستي داوړتغروي

چي جانان ورته دمورؤپلارنه گران وي
ها وگړي دازله معتبروي

قلمونه بنکلا دپره دهغو کړي
چي مغزوکي یې لوي جرړي دهنروي

کتابونه تش لیدوباندې خوننده کا
خوریدوکي دشغلوي لوی ثمروي

بنکلا څه ده خو تحفه دلوی الله (ج) ده
په بنکلاباندې مغرور څله بشروي

رون سڀيند

حميدزي په هاوگروباورنه کا
هاوگري چي دورورسره په شروي

زه دپښتنو ترمنځ ناولي: دپورنډکرښه نه منم
که ديوال دپښتنو ترمنځ رارنگ سو
زيری راکړی هغه ورځ به سمه بناد

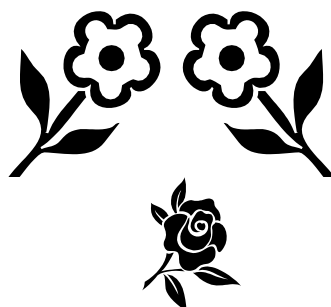
چي هیوادمو دسیالا نوسره سیال سي
راپاڅیږی جرري باسي دفساد

پاچاهي که بيله تاجه دي غوښتله
کچکول واخله دغمونومه کره یاد

ددي هسکو غروسرونو ته که ځیرسي
تاریخونه به بر بنديسي د جهاد

دجنگونو سلسلي به هله نه وي
چي مور ورک کړودخپل منځ څخه تضاد

حميدزي دپښتانه په نوم کرم پخر
پښتانه به تل تر تله وي آزاد

رون سيند

خدايه يوځای کړې پښتانه قومونه
ورڅخه ليري کړې درنه غمونه

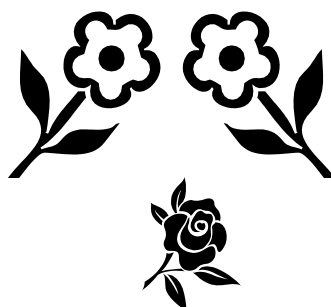
چې دوست دوښمن ته يوه خوله سي ټوله
قام پښتانه ته ورکړې داسي زړونه

چې اتحاد باندي خپل غبر اوچت کړي
وباسي زړوڅخه يې نفرتونه

چې چل اوفريب دخپل رقيب معلوم کړي
ورته ډالی کړي داسي هسک فکرونه

چې موترمنځ سي ورور وژني ختمي
راجور کړې خدايه دوجود زخمونه

دحميدزي ټاټوبي گل گلزار کړې
راکړې بادره دبههار گلونه

رون سيند

ولي خفه نسّم ؟

دنيكۍ اودبدۍ ترمنځ سيالي ده

په دې چم كې دجنگ سولي دبنمني ده

دتوپكوبازارونوكې پيرگرم

دقلم په پيرودلوكې سوستي ده

دپر گناه پسي وردانگي سمندر

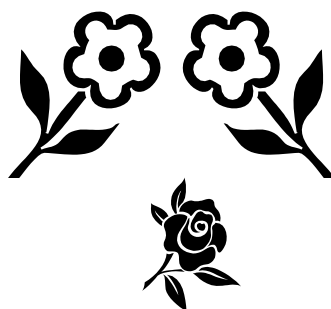
دثواب دگتې وټې بڼه نيستي ده

په ظلمونوباندي خلك تكبركړي

په دې كلي دجاهلوپاچاهي ده

حميدزيه ستاټاټوبي ځكه وړان دي

دې وگړوسره مله بي علمي ده

رون سیند

توره لילה

تور نقاب دي په مخ خور دی شاه لילה
څه بنایست درته درکړی پاک مولا

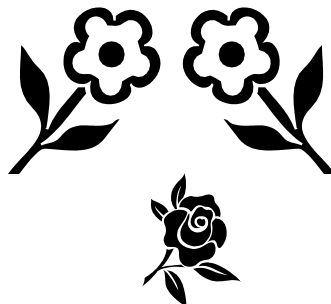
نصیبونه دهغوسي رابیداره
چي خپل سرتیت کړي ستامخ په ژړا

ته پاکي لري سپیڅلي يې گل رنگي
درتا څوک ده رنگي نه په دي دونيا

چي خرمخي ستادین وکړي بنایسته سي
تاكي نور دی تجلي دي ستا په خوا

مئینان درته ولاړ په انتظار دي
دیدنونه دي کوي سهار بیگاه

حمیدزیه ستا لילה څومره بنایسته ده
خیال دي درومي دليلة لورته په غلا

رون سیند

زوریدلی ولس

دظلم زورنه زوریدلی ولس
دپرومـدونه کـریدلی ولس

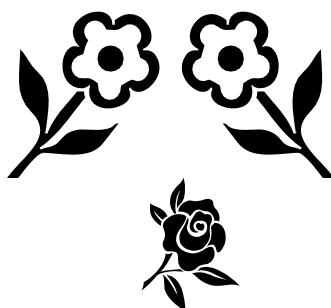
نوردتـویک په خای قلم غواری
دغره دهسکه رالویدلی ولس

چاورله دردچاپـر هـرونه ورکړل
وه تورگـرنگ ته غورخـیدلی ولس

نورخپل رقیب ته به خـواب ورکوي
اوس يې کتاب دی پرانیستلی ولس

نوردې چلونوباندي نه غولیري
دپښتون قام دی پوهیدلی ولس

حمیدزی خله به دروغ وایمه
پښتون ازله دی ویارلی ولس

روپ سيند

انخور

نه دردوای نه زخمونه
نه جنگ وای نه وپرونه

خوشحاله خوشحالي وای
نه اوروای نه بمونه

هرخواته اتحاد وای
نه زور وای نه جبرونه

دخان جهانہ ورک وای
نه یادوای نه فکرونه

په غروکي اوسيدلی
نه بناروای نه کورونه

دعلم شمعان بل وای
نه راز وای نه رمزونه

ديارخواته مي ژوندوای
نه باغ وای نه گلونه

بس زه وای يوکچکول وای
نه میاشت وای نه کلونه

بس زه حمیدزی خوان وای
نه مرگ وای نه خوبونه

رون سیند

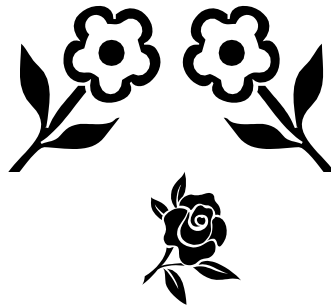
ز مور حال

د غلیم په توره پری سوی هسکی غاری
په هر کور کی مو مور کی وهی بغاری

خدایه سوله در نه غور و سوله راکری
ز مور په چم کی لوی واره د جنگه ژاری

چی ز مور وورانول غواری ته یی و ران کری
هغه خلیگ چی وژل دافغان غواری

ددردونو ویادول موبله اید پردي
حمیدی کلی شمیرلی سی ویجاری

رون سڀند

دميني ننداره

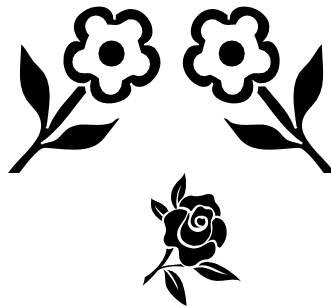
چي صحراوي تنده لوره وي گرمي وي
بنده ساوي خنڪدن وي دمرگي وي

ددي وروز حمتونه ڀر هوسادي
چي مئين يي جانان نه وي جدائي وي

در بنستاني ميني درده نه خبرمه سي
زره خفه وي واره ژونديي په خواري وي

دمئينويه زره روغ خاي موندای نه سي
توروي سکوروي هره برخه يي زخمي وي

حميدزي د عشق درشل ته ورتلای نسّم
تخت يي دردوي په ازغويي پاچاهي وي

رون سڀند

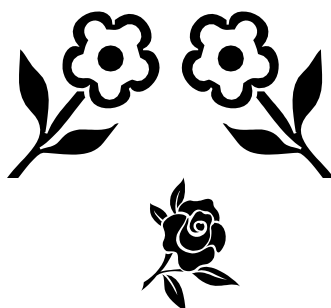
لاره ڪي ورڪ

لاره ڪي ورڪ بيا هم منزل لتوم
دميني اورڪي خان سوئل لتوم

دالهاموترمنح په چان لگيايم
دژوندخوبسيوته غزل لتوم

زره مي پرواز غوري دغرونوپه سر
دياردين ته لنڊمزل لتوم

خلگ دکانوپه اوبو اوبه سي
حميدزي سيندڪي اوبيدل لتوم

رون سيند

تله

خان سره حساب دي دبديو كړه
هم دي اندزه دخپل نيكيو كړه

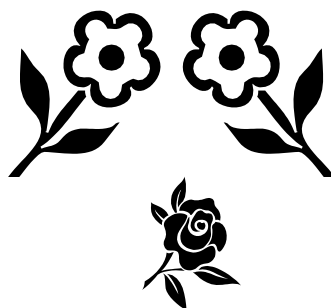
دوى سره ژوندون درته په كارنه دى
كركه اونفرت دبي ننگيو كړه

تاكه په هغواعتبارونكړو
ژوندكي دي تلابن دبنوسړيو كړه

تبرى يم ساقى راته يوجام راكړه
خلاص مي خوار وجود دبي وسيو كړه

داسي راته مه گوره پردى نه يم
راسره مجلس دخوشحاليو كړه

زه حميدى ليري دتقوايمه
ليري مي الله(ج) دناپاكيو كړه

رون سيند

لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي!
دچم دپروکي مووږنه ميشت دي
دلته زمونږ خواکي غمونه ميشت دي

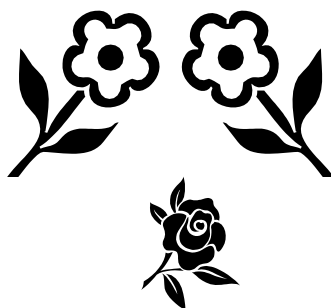
په سمندرکي داوړونو غرک يو
لاموسينو کي نفرتونه ميشت دي

سيني کړي څيري هازرگي وگورئ
مئينو زروکي بس اورونه ميشت دي

سپرلي دژوندمو سپرلي نه دي پاتي
اوس مو سينو کي پر هرونه ميشت دي

ددي تاتوبي تاريخونه سووځي
دلته دجهل کاروانونه ميشت دي

حميدزي څنگه په کت کت و خاندم
لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي

رون سکیند

د مرگ انتظار

دانړی ده څومره لنډه
ماتړلي لويه پلنډه

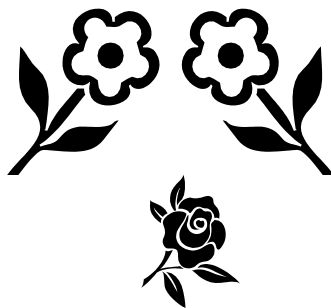
بس تلابن کوم دبدو
دنيکی نه لرم ونډه

آند کې ورک یم دعیشونو
گناهونه می بر بنډه

هریوسمت ته می تقواده
زه تقواسه یم په منډه

داغزوپه کتې می شپه ده
داورونویم په څنډه

حمیدزیه ریا نسته
چاډیوه کرل راله شنډه

رون سیند

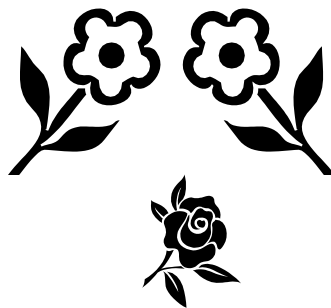
هسکه چغه

ژبه مي ترخه ده په پښتويي خوږه وم
عقل مي لاوم دی په غمويي پخوم

نسته خوښي نسته دغمونو په دي ښارکي
زړه مي ژوبل سوی په تپويي ر غوم

داخاوره ياغي ده غليم بدورکتای نه سي
داده هسکه چغه په نړی يي خوروم

روح دحميدي به هم آسمان ته پروازوکړي
سپينه مي جامه ده په ايرويي توروم

رون سیند

لید می
مالیار دگلودی خو
اغزوته زره ورکوي

په گډو وډوسردی
ورورته چاره ورکوي

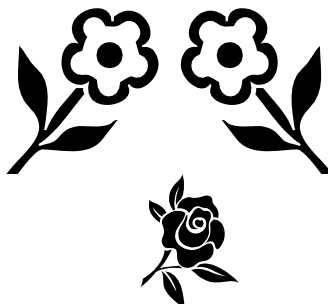
د دوی خبرې واوره
غلیم ته زره ورکوي

خوبونه لوی لوی وینې
هوډ ته څه نه ورکوي

صفت یې نه خلاصیږي
وچ سه لاندو ورکوي

مینه خودې ته وایي
دژوند خواږه ورکوي

حمیدزی څه پوهیږي
ټولوته زره ورکوي

رون سیند

دالهام سمندر

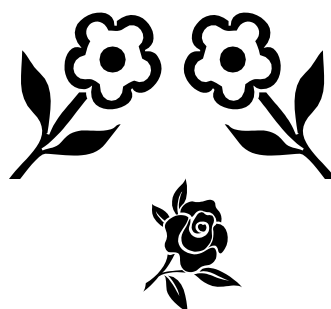
دالهام په سمندرکې غوټې ومه
دخیالو دښاردرشل ورتکوومه

دردونو او اوزونه ترینه خیري
دزخمي زړگي خمونه ورگنډمه

دهیواد په پرهر ورو نو ژړاکاندم
دکتاب دښاردرمل ورته راوړمه

دجانان دلأس او بوته انتظاریم
دچېني په څنډه تندي څخه مرمه

دقلم څوکه تیره ده خان تري ساته
حمیدزی قلم پمبوکي نغارمه

رون سڀند

دياڻو بي غم مي

دغمونوپه دي چم كي مي سقون دي

زما حواني كي دمستيو سه بيلتون دي

دخالق په خلقتونو كي اندوري

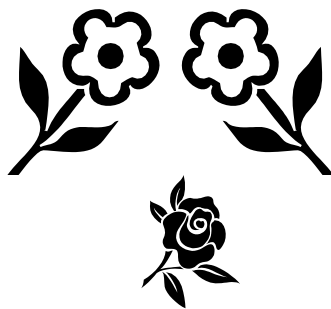
زما په نيکو دلدارسره ترون دي

کلکي تيري هم پستي راته معلوميري

زما په مينه كي خپل سوي داجنون دي

حميدزي دخان دردونو كي راگيريم

دياڻو بي غم خورلي مي لرمون دي

رون سیند

دهیوادحال می
دغموسره لگیادی
تول هیواد موپه ژارا دی

رانه غواری غلیم توره
زما قلم ته هم بلادی

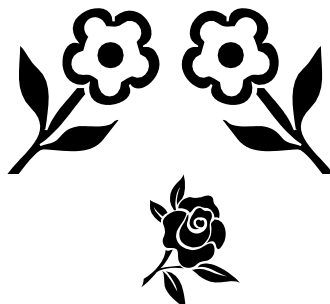
چاپبنتون جداجدادکر
څوک قاتل مو دببا دی

څوک په چل باندي مووژني
څوک وایي مرگ یی بس روادی

غل ناغل نه معلومیري
هرسری مشغول په غلادی

فتواگانی گری ناحقه
څوک عالم دی څوک دانا دی

دفشای دبن مالیاردی
خومشهوره په تقوادی

رون سیند

چي ظالم وي په مظلومو
هاسري دلته پاچا دی

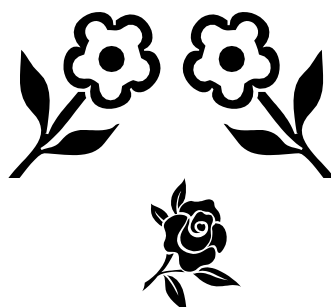
وېره نسته دالله(ج)سه
دلته ظلم برملا دی

وينه دلته مفته سويه
هرنادان يي په سودا دی

ورور د ورور دسرقاتل سی
درقيب دلاس امسا دی

خوبني نسته زړونه چوي
يوزره بل څخه جدا دی

حميدزی حق پک هيران يم
ژوندون سخت دی که هوسا دی

رون سڀيند

خومره بنڪلى مي محبوب دى
ڇه بنڪلا لري خيالونه دنگار
داسي بنڪاري چي باران وي دبهار

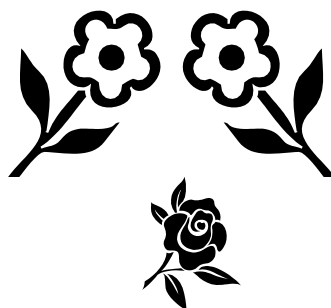
په خبرويى فضا سي معطره
چي خبري ڪري را اوري پري انوار

دبنڪلايى اندازه ڪولى نسم
زما جانان دى دهمه بنڪلوسردار

وه ديدن ته يى زمازره ناڪرار دى
راپه برخه يى مولاڪرى يو ديدار

نه يي حسن دي نرى ڪي موندل ڪيزى
نه ڇوڪ غبڙسي اوريدلى دماليار

حميدزى يى ڪتابونوڪي ديدن ڪرم
نورڪاته دي دگل سخت در هريوچار

رون سیند

خورژوند

دغه قلم دغه یوه توره او چاره ده زما

دغه ده خاوره دغه سینددغه حجره ده زما

ددغي خاورې په منځ داچې دا گلونه بنکاري

دغه کتاب دغه شپیلی دغه رمه ده زما

ددغه کلي چي په منځ کې ها لوگي بنکاري

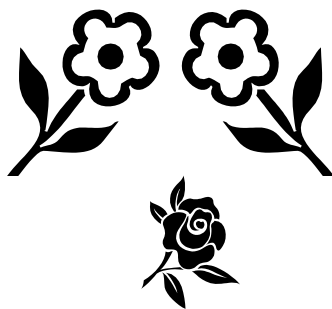
دغه مي کوردغه مي حان دغه کوڅه ده زما

ددغي لاري په ها خواکي چي سندري وايي

دغه تپه دا ولوله دغه ناره ده زما

اي حميدزیه که دژوند څخه دي خواتوره سوه

داغه دي دار دغه خنجر دغه تيغشه ده زما

رون سیند

چي پښتون وى

چي پښتون وي مل دهغه تل غيرت وي
سپين يي زړه وي هم پريمان به دجورت وي

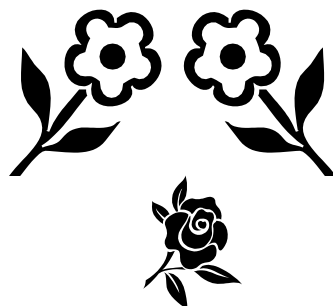
پښتانه كله دبل عزت ته گوري
وي ساتوونكى دعزت داىي خصلت وي

په پردو جاموكي خوب كله كواى سى
دبي ننگويي اخيستى لوى عبرت وي

لاس ردي تل دمظلومان په سرونو
دظالمومخته خندمل يي نصرت وي

په رښتيا سره خبري كړي بي عيبه
په وعده باندي و لار داىي عدت وي

دخپل قام بڼيگنه غواړي په هر حال كي
حميدزيه دپښتون تل سراوچت وي

رون سینه

ولي؟

نری ودانه ده خو
ماته و پرانه بنکاري

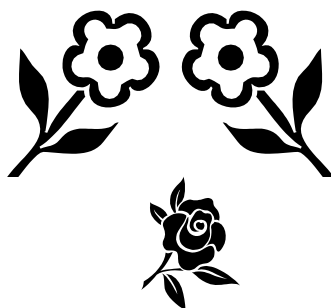
په مفته نه خپليري
جنت آسانه بنکاري

خپلواکي څه ته وايي
ددي زندانه بنکاري

په اسلام سر ورکوي
نوم دافغان بنکاري

نورمي زړه دردنه کوي
رقيب پښیمانه بنکاري

حميدزی ستوري ويني
ستوري آسمانه بنکاري

رون سيند

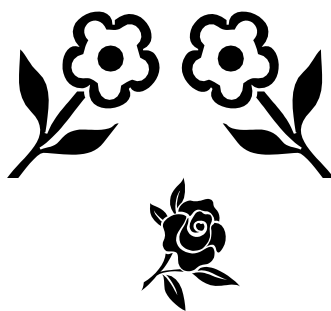
دتاٲوٲي حال مي
بس زندان دي تاريخي دي
په هيوادمي توري شيبي دي

ژړا وكرم خالي نسي
زړه غماز څخه گيلي دي

بنكلا نسته بهار نسته
دژوندون ترخي شيبي دي

ستوري نسته سپورمي نسته
دمئينو اندېښني دي

حميدزي خپل بخت ته ژارم
دتقدير دافيصلي دي

رون سڀيند

نري ته چي راغلم

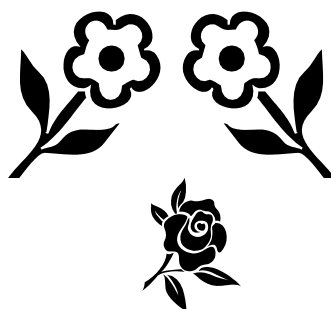
سترگي مي خلاصي ڪري دونيا کي ومه
دخپل راتلونڪي غم ڙاڪي ومه

بس چي مي سترگو دانري وليده
دهغه وخت نه په خطا کي ومه

کوموچي يوبل ته کوهي کينه
دها وگرو په ڪلاڪي ومه

چي دبموني يي دگلانوڪول
دها تيرو اغزيه خواڪي ومه

حميدزي څنگه انتخاب وڪرمه
دنيڪ اوبدتر منح سوداڪي ومه

رون سیند

ژوند

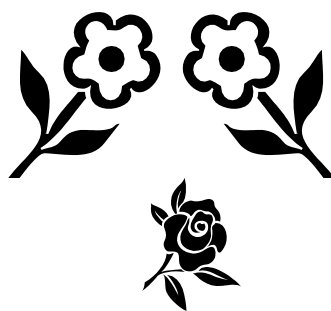
ژوندون خومره دغم ډک وي
چې خپل زړه درسه ازاروي

که وي څړیکه که پرهروي
همه واره دخپل یاروي

دخانگو څخه نفرت سي
که شیبې شي اوپه شماروي

ددي دنگو غروسرونه
لالویدلوسه لچار وي

حمیدزی به درسره یم
که نیکیوکی دي چاروي

رون سڀند

داژونديپرلند دي

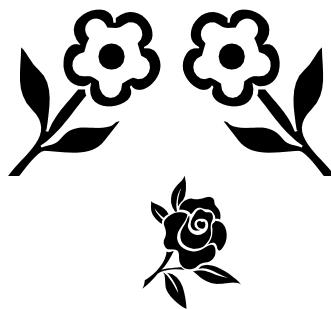
دي چم سره زما مينه جانان په نوم
وخت مي رانه لارو دارمان په نوم

زه يم تيروتلي دي نري باندي
هلته هم يوڅه سته دجهان په نوم

دلته عزت څوك دصالحانو كړي
چاسره څه نسته دعرفان په نوم

راسي قتل وكړي ددي سره گلاب
خان ته خطاب نه كړي دنادان په نوم

مه څه هغه بنارته حميدزيه ته
هابناركي څوك نسته قلم دان په نوم

رون سڀند

ڊيور نڊتيل سوي ڪر بنه نه منم
زمورن ترمنخ دجبر ديوالونه دي
زمورن ترمنخ دجبر خنڀرونه دي

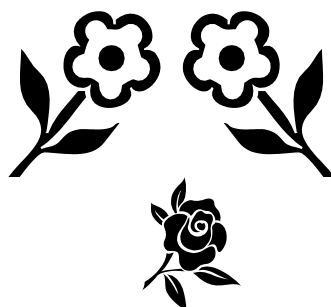
نه منم داستا فيصله نه منم
واوره اي رقيب به يوموزرونه دي

مورن پڀنتانه يويو جدا ڪيونه
ڇه ڪه اوس مومنخ ڪي داو پشونه دي

مورن په دوونو مونو تير ئي ستاي نسي
داناولي ستاچي ڪوم فڪرونه دي

زه دي ڊيورنڊ ترون ته ڙمن نه يم
لراوبر ڪي يومو رواجونه دي

موردرنه په خواست خيل مڀنه نه غورو
ڊڪ مودننگونو تاريخونه دي

رون سيند

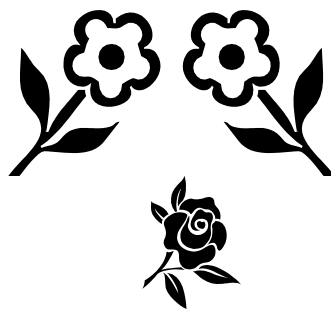
زه به علم و ڪرمه خبر اوسه
علم ڪي دهرڇه ڄاڻونه ڏي

نشم بيليدلي ڏخيل وروڙه
دا ڏيڻتني خولي مي ڦولونه ڏي

زما مٽي قوي ڏي تاريخ وگوره
بس تش مي ڊجنگه نڦرتونه ڏي

وينه بهول نه غوارم واوره ته
سولي ته موخلاص واره ورونه ڏي

زه حميدزي ڊاڪرينه ڏي نه منم
ڏي ڊلاسه ژوند ڪي موغمنه ڏي

رون سیند

سپورمی

سپورمی رنای مینان خوبنوی
تیارې راتلل دې غمازان خوبنوی

هغه دې زوی نه دی چې تاورانوي
ستا وړانیده به خاینان خوبنوی

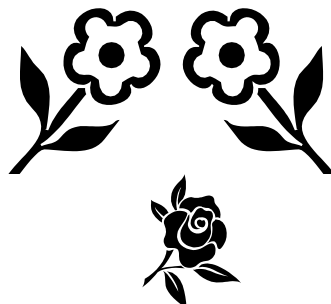
دکلي کوره څخه وتښته ځه
وژل دورورخوبې ننگان خوبنوی

ځان دې په نیغولاروسپڅ کره ځوانه
کړې وړې لارې ماران خوبنوی

دقلمونو سه ماني جوړې کړه
ماني دپوهې عقلاڼ خوبنوی

کتاب کې نوم دپښتانه ومونده
پښتانه خلگ عاجزان خوبنوی

نوم په نومو کې د جانان ښه لگي
حمیدزی خپل ښکلی جانان خوبنوی

رون سيند

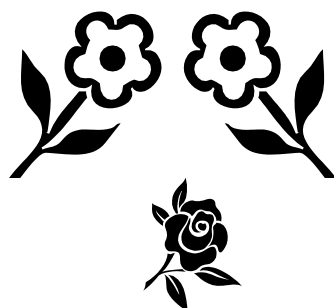
دماشوم خندا

دماشوم چي دخنداڅومره بنکلایوي
داسي بنکلای دهيوادمي هره خواوي

زما هیواد دبنکلایگانو مجموعه سي
په سپرلي کي چي مرغان يي په نڅاوي

بدرنگ مه وايه بنایسته افغانستان ته
که نه خوله کي به مي تل تاته بنیراوي

حمیدزی دپښتانه په نوم نازیرم
پښتنو سره آباده پښتون خواوي

رون سيند

بدمي ايسي

آمانت کي چي خيانت کري بدمي ايسي
خپل هيواد سه چي نفرت کري بدمي ايسي

نه يي غوالم نه يي دوست بولم خبرشه
چي غليم سره الفت کري بدمي ايسي

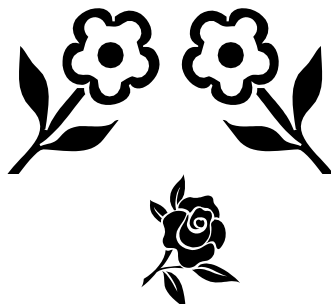
که ډيوه نه ده نوڅه ده شغلي کاندي
دعالم چي څوک غيبت کري بدمي ايسي

بڼه هغه دی چي تقواکري گناه نه کري
په غرور چي سراوچت کري بدمي ايسي

ظلم کاندي په مظلومو پيڅرکاندي
دظالم چي څوک عزت کري بدمي ايسي

خپل فرهنگ مورنگينه پوره پوره دی
چي دبل فرهنگ عدت کري بدمي ايسي

حميدزی دپښتانه په نوم وياړيزم
څوک چي شک يي په غيرت کري بدمي ايسي

رون سيند

وره جهان خونديکوي
خيال دجانان خونديکوي
غماز پينيمان خونديکوي

شبنم دگل دپاسه
بنکلي گلان خونديکوي

سپورمي دسر دپاسه
شنکي آسمان خونديکوي

ملگري چار چاپيره
شپه دباران خونديکوي

ر مه دسپينو ميرو
دبنت بيابان خونديکوي

لاس کي قلم کتابچه
هيواد ودان خونديکوي

دخان جهانه سه ورک
ياد دسبحان خونديکوي

دغرو روغو سرونه
وني مرغان خونديکوي

دحميدي خبره
وره جهان خونديکوي

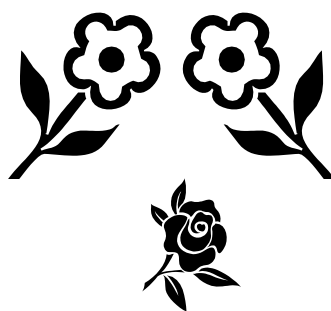
رون سيند

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
دزړه اهوڼه مي درخولي راوړي
دسترگو او بڼکي مي شلې راوړي

درد دهيواد مي دپرهره خيري
درخواري ژبي مي گيلي راوړي

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
سوي وجود سه مي لمبي راوړي

حميدزي ولي به غمجن نه يم
دسترفرهنگ مي جنازي راوړي

رون سڀند

په آندو عدت یم

دتوروشپوپه رنیدو عدت یم

زه دغمونوپه لیدو عدت یم

دپښتون قام زخمونه زما زخمونه

دخپل زرگی په زوکلیدو عدت یم

خوبونه وینم هیڅ تعبیری نسته

زه دسپرلي په امیدو عدت یم

کھکشانونه پورته هسک کی شمارم

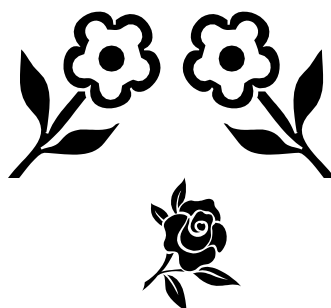
حُمکه او هسک کی په آندو عدت یم

وجودجانان پسي پرهرپرهردی

دپرهررونوپه دردو عدت یم

دغریبانوجامی نشلومه

زه حمیدزی په رغیدو عدت یم

رون سيند

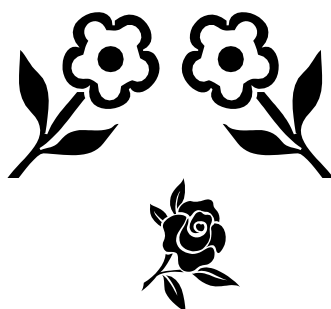
تور، سور اوزر غون بيرغ دي تل هسک اور پاندوی
چي موسيمه په خپل وينورنگينه کرل
آزادی راته دالی پراخه سينه کرل

چي نیکونوموننگ وکړ په تاتوبي
دي خپانده لوی سيندويي ننداره کرل

تورؤ سور زغون بيرغ دي تل رپاندوي
دي ويوباندي غليم زمورسه کينه کرل

هسک هسک غرونه دخوښي سندرې وايي
خپلواکی مومبارک شپون داتپه کرل

حميدزي ته خپل هیواد دخانه گران دی
زړه کي مينه دهيوادبي ميلمنه کرل

رون سڀند

دونيامي وتلل دزړه په تله
مادالهام خزانه وموندله
پکبني جانان وونورڅه نه وه هلته

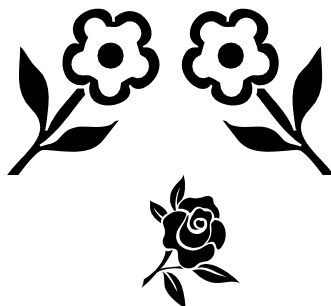
دبنکلابنارته چې مي سرکړبنکاره
بس يوارمان وونورڅه نه وه هلته

دونيامي وتلل دزړه په تله
پکبني زندان وو نورڅه نه وه هلته

زما دژوندڅخه سپرلي ليره وه
پکبني خزان وو نورڅه نه وه هلته

دمتقيانوپه کاله ميلمه سوم
ميني دوران وونورڅه نه وه هلته

دحميذي سره دردونه مښت وه
دغم داستان وو نورڅه نه وه هلته

رون سیند

ولي خلك ديوبل خخه نفرت كا
دمظلمواوازونه تري نه خيرى
په هي وادمي بس غمونه راوريږي

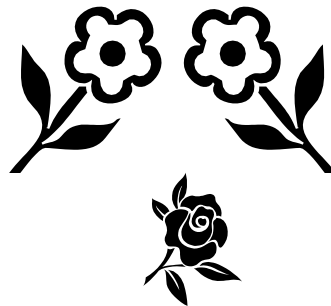
څوك دځان څوك دجهان سره په جنگ دى
زمورپه چم كي هيڅ جنگونه نه خلاصيري

خينوخلگوزرونه ډك وي دنفرته
خينوزرونوكي هيڅ مينه نه بنكاريږي

دفریب كاروچار دهرچا خخه بنه دى
دلته نيكوته غمونه ډالى كيږي

بنوخبرو اوریدلوته كانه دي
دبدانووه ويناووته نڅيري

ولي خلك ديوبل خخه نفرت كا
حميدزى په دي خبره نه پوهيري

رون سیند

حبیب می

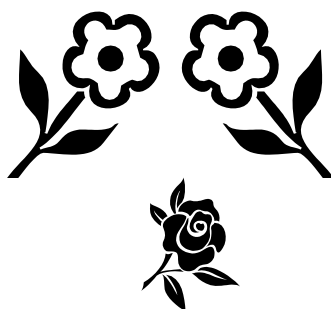
دمور اوپلارنه راته گران حبیب می
دوار و خلکولار عیان حبیب می

په بنکلی مخ یی نری بنکلی بنکاری
واره جهانه قدر دان حبیب می

په لوی میندان کی مرستندوی دی زمور
دالله (ج) دوست دی مهربان حبیب می

ستاینه یی زه په کومه ژبه و کرم
دخیر بنیگنودی باران حبیب می

حمیدزی درود اوپیری سلام وایمه
راته په زره دی هر مدام حبیب می

رون سڀند

نه پوهيرم؟

يا خوفه یم خپل دبخته څخه
يا په ژوندون باندي دمره غوندي یم

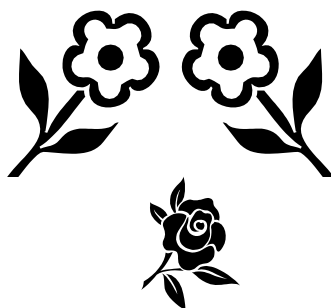
يا پرهرنومي وجودنيولي
يا داورمنځ کي دسکاره غوندي یم

يا خوداشپه ده درکلونواورده
يا زه په مينه کي نشه غوندي یم

يا مي دچم وگري مخ نه ويني
يا زه په شپه کي دايره غوندي یم

يا مي دزړه څخه تقوا تللي ده
يا زه دونيا کي دميلمه غوندي یم

يا حميدزي یم په گلرنگه مئين
يا په دونيا کي بيله زړه غوندي یم

رون سڀند

ديپنتوسره په ز غرده مي دوستي ده
دبدانوسره مرسته تباهي ده
دنيكانوپه خدمت كي پا چاهي ده

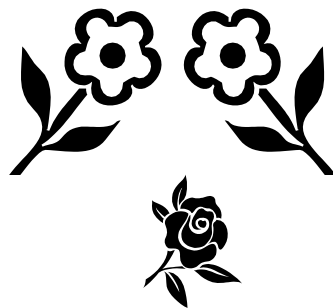
كائنا توتو انديوسه پورته لارسه
په خيالونو د عقبا كي خوشحالي ده

دبي پتو د عزت خخه پر هيز كره
د ظالموپه صفت كي بربادي ده

حقيقت كي دگناه لذت ډپر تريخ دي
دشي بوپه تيري دو كي چسپاندي ده

پاچاهي دي وه مغزوتو هله وركره
كه مغزو كي دي تقواسر دوستي ده

حميدزي په دي خبره پينيمن نه يم
ديپنتوسره په ز غرده مي دوستي ده

رون سیند

په قلم دي ټاټوبی جوړ کړه
داوښکوسیندباندي زرگی اوبوم
دزړه دردونو ته درمل لټوم

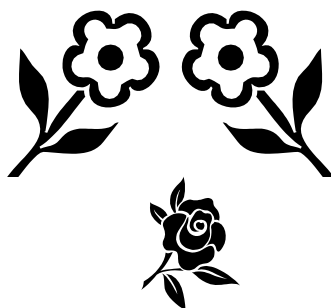
ددي شي بودتي ريدودوپري
توروتيارو کي خپل جانان يادوم

آسمان ته گورم ورکي مينه موندم
دنفرتونوسه وجودداروم

کرووعدوباندي پښيماڼه نه يم
که مي الله (ج) مل سوو عدي پره کوم

په مينه مينه کي يادونو کي ورک
دگل په ياد باندي زرگی ژروم

قلم دي واخله خپل ټاټوبی جوړ کړه
په دي خبره حميدزی خبروم

رون سڀند

دخيال سفر

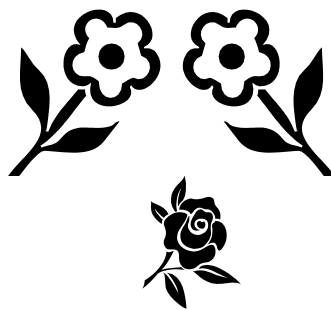
په وچو دښتو کي گلونه ښکاري
دلته د لوی الله (ج) فضلونه ښکاري

حُيني وگري په خپل خان مټين کري
حُينو مخونو کي لعلونه ښکاري

لاره ده نيغه که پري وړاندي لارسو
په دغه لاردني کوي لونه ښکاري

بريا دي وموندل که زړه دي پاک سو
دجنتوور کي حالونه ښکاري

حميدزي بيالارودخيال په سفر
مخ کي يي گوره څه چلونه ښکاري

رون سڀند

پښتون ولي لتوم
خپلو زخمونو ته درمل لتوم
دخير بسپگني يو عمل لتوم

ثنا دپاک پروردگار وایمه
دگناهوسه خان ژغورل لتوم

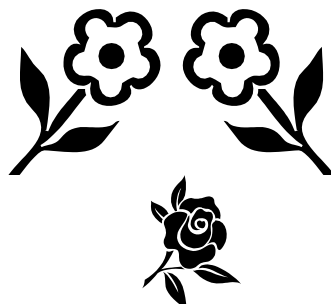
داندانخورمي در محشره وړمه
دنيكوتله درنول لتوم

هڅه كوم په نيغولارولارسم
دبدكروپنداخيستل لتوم

سرونه تيب ددنگو غرونو وينم
په عاجزي پورته ختل لتوم

په خپل قلم اوژبه ستايم هغه
دجانان پلونوباندي تلل لتوم

حميدزي وایمه پښتوپه ژبه
پښتون ولي په خان منل لتوم

رون سيند

تاريخونه موراسوخي
خومره ډېردي زموږ غمونه
په وجودباندي زخمونه

وران ويجارمو دي تاتوبی
دظالموپري ظلمونه

تاريخونوموراسوخي
هم يي مات کړل قلمونه

دفرهنگ مو دبنمان دي
پري خبردي عالمونه

ياخومورپه خوب ويده يو
يامومات دي اندمونه

راسی ورنومتفق سو
رايوخای به کړوقامونه

نوربه پوهه کړوحاصله
وره زده به کړوعلمونه

که دواړه چاري وکړو
موربه روغ کړي ملهمنه

حميدزيه نفاق اوردي
اورنه ډک دي جهنمونه

رون سڀند

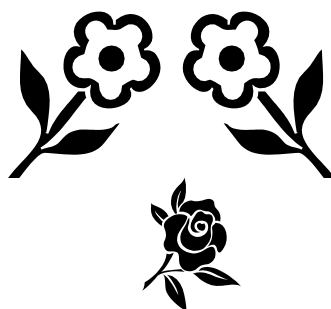
پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
خپل جانان راته دټول جهانہ گران دى
په بنکلاباندي مټين يي هر انسان دى

يوکاته يي ناپايانه خوشحالي ده
خاندلمردى ټول جهان باندي رښان دى

مور وپلار او داتټوبى مي ترې زارسه
زما قلم يي په ستايلوکي ناتوان دى

پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
ياالله (ج) زما همدغه يوارمان دى

برياداده چي تقوادي سوه په برخه
حميدزيه گناهونه ستر تويان دى

رون سيند

پوهه بڼه ده

که پاچایي هم غریب یې مسلمانان
که بڼیگني درسره نه وي انسانان

عاجزی باندي انسان بڼکلی بڼکاری
لویي بده ده هم ډکه دتوانان

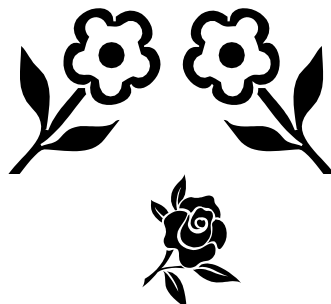
خان اصلاح کړه داخلاقونمونه سه
بڼه اخلاق دي یوه برخه دایمانان

علم وکړه هم یې نوروته ورزده کړه
پوهه بڼه ده خوښه کړي ده سبحانان

دظالم ملگري مه کوه هیڅکله
تل تر تل اوسه دونیا کي مهربانان

یادول دپاک الله دي یو وعدت کړه
زړه دي پاک کړه په ذکر ونود سبحانان

حمیدزی بس دخپل نفس سره په جنگ یم
دبديوسه بیریرمه مدامان

رون سیند

دالهام سمند

دا دالهام سمندر
دلته آندونه اوري

دابخوبونودونیا
دلته رنگونه اوري

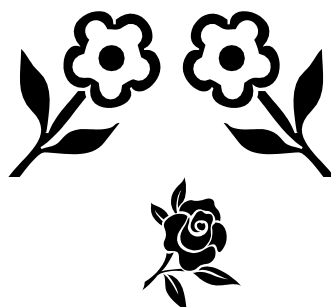
دا ده درخي كلا
دلته غمونه اوري

دادنفرت درشل دی
دلته اورونه اوري

دادپښتون ټاټوبي
دلته ننگونه اوري

دادافغان شمله ده
پري سره گلونه اوري

دحميدزي ليکل دي
پري الهامونه اوري

***** ۱ . . *****

رون سيند

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
تيري وجودباندي گنډمه اوحم
تندر فضا کي ماتومه اوحم

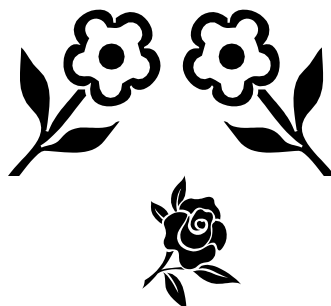
په وچه دبنته کي گلونه موندم
گلبن اغزونه خلاصومه اوحم

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
خپل پياوړتيا بنکاره کومه اوحم

دجانان هيله مي دزروگتيل وه
دلته خوزرونه هم پلورمه اوحم

ژبه به پري کرم کي دروغ وويل
دبدوکرکه به کومه اوحم

په حميدزي باندي مظلوم قدرمن
ظالم به چيري نه ستايمه اوحم

رون سيند

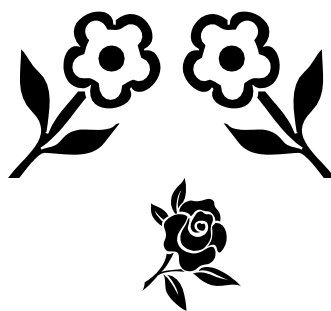
په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
انسان خان لره په خپله عزت مومي
بدوکړوباندي په لوی لاس ذلت مومي

د سپورمې په راختوسي تيارې ورکې
مئينان يې په ليدلوقوت مومي

غمازان به دي زخمونه پتي نکري
غمازان دي کړيدوکې رحمت مومي

د زړه خيري دي نيکيوباندي پريوله
زړه دي خپله په خپل خان کې جنت مومي

په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
حميدزی يې په سپرلي کې علت مومي

رون سيند

پگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
دخپل قسمت څخه گيله نه لرم
غمجن زرگي ته هم پلمه نه لرم

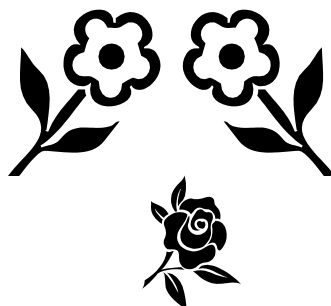
دمدومي شت يم دتیارو په بناړکي
په خپل جونگره کي ډپوه نه لرم

دلته وگري په درنه خوب ويده
وه وينتابه ته يي تپه نه لرم

بگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
کروړتړلوتي موقه نه لرم

زما تاتوبی دي زخمي زخمي کړ
ولي غليمه زه چاره نه لرم

هي وادمي اورکي لادرخوبه سوخي
حميدزي بله انديبننه نه لرم

رون سیند *****

دبدبینی څخه نفرت

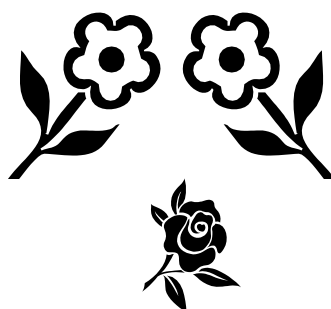
هیله کاندې چې ژوندون به دنیکی کړم
بس یوازې به نفرت دبدبینی کړم

په خپل کړنو به دزړونو هتیوال شم
لیرې والی دبی ننگودیاری کړم

کتابونو کې پښتون او پښتو موم
خواست الله (ج) ته دخپل قام دخپلوی کړم

دا خلاقو دبدبینو بڼوالی ته
په بیلو پښو اغزو باندي مستی کړم

حمیدزی په نیغولاروسفر غواړم
پاک الله (ج) ته په ژر باندي زاری کړم

رون سيند

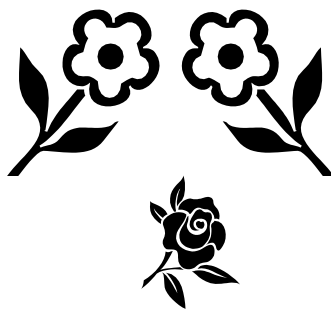
اوبنكي پلورم
خپل دژوندشې بي تلمه
لوى غمونه زه گالمه

په تياروكي مي منزل دى
درنا منزل ته حمه

په اغزوباندي مي شپه ده
دهيواد دغمه مرمه

خپل وجودمي دبنمن بولم
ستا په يادې زورومه

درقلم مي اوبنكي خاخي
حميدزى اوبنكي پلورمه

رون سیند

كلونه كيرى وژل كيرى پښتون
مدو مدو څخه زوريرى پښتون

پرهر پرهر يې دې دچم گلونه
مرگ يې روادى لاقتليرى پښتون

څوك يې كافر څوك يې مجرم يادوي
دمسلمان په نوم زوريرى پښتون

ظالموكړى ورته يوصلا ده
دغليمانونه خوبنيرى پښتون

دخوب يې ډېرى مودې تيرى سولې
نن يا سبا به راپاخيرى پښتون

خپلو رقيبوته ځواب وركوي
دنيكمرغى سمته ستنيرى پښتون

دبيت كاله كې به مسكا خوره سي
بيا به هيڅكله نه ژريرى پښتون

په خپل قلم به نړيوال هيران كړي
وپاس هسكونوته به خيرى پښتون

رون سڀيند

دښونځي نوم به يولي ايردي
په خپل مقام به بيا نازيري پښتون

بيلتون به ختم سي دور نومځ کي
په يوه چم کي به اوسيري پښتون

دحميدزي به ارمانونه پره سي
په لوی هيواد کي به اوسيري پښتون

غوليدلي يو

غوليدلي يو په خپلو کي په جنگ يو
دمدو څخه دخپلوکړو په تنگ يو

ديوالي په نامه موخلک وژني
دکرور غره په شان يو بيا هم داسي رنگ يو

وخت راغلی چې په پوهي به سيالي کړو
که رښتيا نړی منلي خپل په تنگ يو

مورن که يو سو دخپل ورور سره پخلاسو
باور وکړی چې دهرچانه به دنگ يو

په الهام کي مو دژوند سندرې نځي
حميدزي سره لاسونو کي لونگ يو

رون سيند

قام مي وينس سوي
زما دقام غرونه اوري
هسک هسک غرونه تري لريزي

دمدو چي ناقرار وه
هغه زرونه قرار يري

دکلو چي دلته جوړوو
ها ديوال به رانريزي

چي په بيلو لارو تلله
ها سيندونه به گډيري

چي يي لمرنه وليدلي
هغه زرونه به سوخي يري

دوختونو چي خزان وه
گلابونه به غوري يري

ولي مور تل بريالي وو
تاريخونه لوستل کيري

په صحراو کي چي مېشت وه
دېنو سمته ستيري

رون سڀند

چي دخولو وه پريوتلي
هانومونه به ياديري

په كلونو چي وه ستري
هاوگري هوساڪيري

چي آندونه يي وه مراوي
اوس آندونه يي غوريڀري

بنڪلا گاني به راوري
بيرغونه به رپيري

پښتانه به برياموندي
رقيبانه به يي ژريڀري

کرغیرنه لیکه سوخي
دپورنډ نوم به هيريڀري

دکتاب به وي ملگري
غليمان به تري ڀاريڀري

پښتانه به سريؤ سي
رانه ستوري به نخيري

رون سڀيند

دلته وگري بس شرونه اخلي
جنگ دزلمونه مو سرونه اخلي

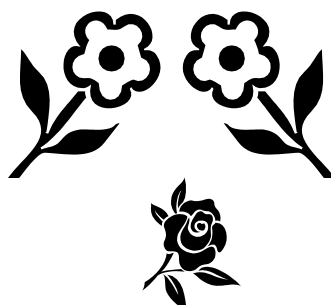
غواري تاريخ موراته لولپه ڪري
دتان دقلم مو ازاورنه اخلي

په فولادي قلفويي خولي ٿرلي
وگري خولوته حِينُرونه اخلي

حجره ڪي دوه زلمي په يوه خوله ندي
حِيني اوبه حِيني اورونه اخلي

په سيندڪي ويني مو دورايه بنڪاري
دجنگ لوگي مورانه غرونه اخلي

غواري مرغه پشان هواته لارسي
حميدزي خانتاهه وزرونه اخلي

رون سڀيند

ترمنخ مولیکه نسته

دتورو وریخوپه شان دلته خوزر نه توردی
دخپل ملت دغمه خوبشرونه سکوردی

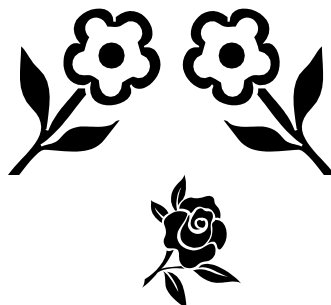
تاتوبی خان بولی خو ورله خدمت نه کوی
په دی غریب وهیواد کی کاره آندونه زوردی

مورته ددوست خطاب کری په فریب مووینه حبیبنی
دوستان مونشی کیدای ز مور وجودته اوردی

کله اټک یادوم کله ارغند او هلمند
ددی سیندونه اوبه زما دبنکلی کوردی

مور دی دیورنده نه منو ترمنخ مولیکه نسته
دایبنتانه وگری واوره بس ورور ورور دی

دخپل هیواد زخمونه خپله گندمه خلکو
دحمیدزی خیالونه دخپل هیواد په لوردی

رون سڀيند

ولي ورونه پريوبل نڪري باور
ورور خورور ته دي په شان لکه دغر

مومنان خو ديوبله سه زاريري
ديوبل مرستي ته درومي په مال سر

خوريوالي دي تاتوبي پري جوريري
اتحاديه شان دکان دي دسره زر

هيڅ وگري دخپل خانه پوره نه دي
نسته بيله ارتيا دلته هيڅ بشر

پښتانه که په يوه تغر اتول سي
هيڅ يو غشي به پري ونکري اثر

که وگري رخه کاندي ديوبله
تير ايستلي دي ابليس په خپل هنر

حميدزيه مسلمان په تقوا بنه وي
په اسلام کي هيڅ باک نسته دتبر

رون سڀند

زما دخوبونودونيا
زړه سره کړي جفا

ما دثواب لپاره
گلوته کړي مسکا

که مي صفت کړی دی
صرف مي ستایلی الله

دخپل هیواد دغمه
نه مي اودريري ژړا

پښتومي ویاړدی واوره
هم مي دژوندده رڼا

په اسلام سر ورکوم
خومرده لویه سودا

زه يم مين په گلاب
زړه مي دی کروړپه وفا

وايه مي ستا لپاره
حمیدزی وایم رښتیا

رون سڀيند

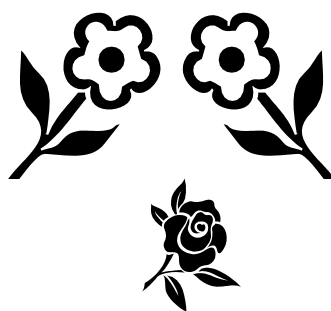
ستا دمخ دبنڪلا وڙانگي
زما دزړه په سر رادانگي

ستا خبري هومره بنڪلي
مينان دي ورته خانگي

سپيلني شم درته گله
ستا دي بنڪلي وڙاه خانگي

ستا پرلاره که څوک لارو
هغه موندې ټوله پانگي

ستا ديدن زما ده هيله
حميدزي وهم غرانگي

رون سڀين

جور موكري وپران هيواد
دوختونوڊي برباد
خينوخرخ ڪرپه پرديو
چا بيا خور ڪرلو فساد

هر وگري دلته گرم ڊي
چا موكور نڪر آباد

ڪنبت دگلوڪري په غروڪي
منخنه وباسي تضاد

خيله جور افغانستان ڪري
پرچا مڪري اعتماد

توره پوڻس ڪي ڪري راڳيره
پرڪتاب ڪري اتحاد

زما تاتوبي جور تيا غوري
نوريي جنگ ڪري آزاد

مورن يو ورنه پردي نه يو
ز مورن ترمنخ نسته عناد
حميدزيه تاريخ لوله
تير وختونه ڪره راياڊ

رون سیند

دینو انکار مه کوه
دظلم کار مه کوه

تل دبدی یې تښته
داغزو دار مه کوه

په نیکو لارو در مه
نور انتظار مه کوه

ژوندون دباد په شان دی
په ژوند اعتبار مه کوه

کره مشوره همیشه
په کار تلوار مه کوه

دیوهی لار کره خوښه
په قلم وار مه کوه

حمیدی وزور وه
زړه نور کرار مه کوه

رون سڀند

دعشق پر لاره راته تلل بدبڼڪاري
دميني ڄان راته ژغورل بدبڼڪاري

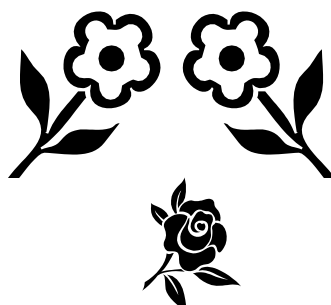
خپل ڪروته ڳورم اوبدلون راولم
ڄان په تش هيلوتير ايستل بدبڼڪاري

دگلوبوي خوير هرچا بڻه لگي
اغزي دبيخه ڄخه ڪڻل بدبڼڪاري

پوهه انسان ته نيڪمرغي ورکوي
دجهل لاري تش ڄارل بدبڼڪاري

رڻتيا ترخه دي ددرمل په شان دي
دروغ وايوباندي خندل بدبڼڪاري

حميدزي لاردنيڪوبڻه پيژنم
دبدوڄان هم خبرول بدبڼڪاري

رون سیند

ستا یادونه می خیلوان دی
خکه گران راته دحان دی

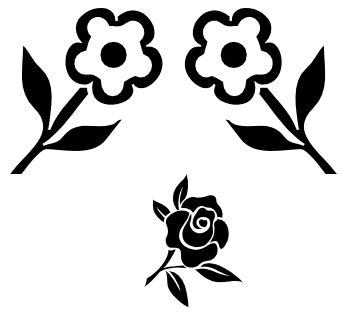
زره می تا غواری دربیبری
قدمونه می لرزاند دی

ستا نوم خومره بهترین دی
غوریدلی پری گلان دی

وخته ستا غیره لمبه ده
تویانونه دی روان دی

دنری په گل مین یم
کروانه می ودان دی

چی مین په بنکلی نه وی
حمیدی ناپوهان دی

رون سڀند

وران ڪره دبيلتون ديوال
لوى تري سڀين ڊگر جور ڪره

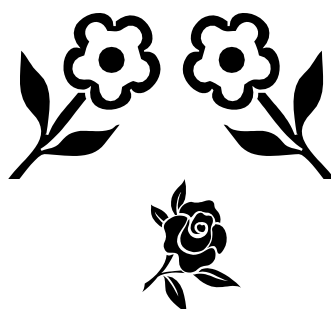
مه منه دروغ دچا
نيڪ دي خپل بشر جور ڪره

پير دڪتابونو ڪره
پوهي سه قمر جور ڪره

ويينه بنڪلا هرلور
بنڪلى دي نظر جور ڪره

وستايه خالق (ج) دي خپل
خائته دي کوثر جور ڪره

وايي حميدزي بنڪاره
قامه خپل خيگر جور ڪره

رون سڀند

مادي دد ښځه ټل کړي ده
دا هيله زرگي راته ښوولي ده

ستا سه ښايسته په دي نړۍ نسته
ستا هر وينا درتولو ښکلي ده

مخ دي دگلاب څخه رنگين ښکاري
هاکوڅه په تاباندي سپيڅلي ده

نه منم غمازه ستا خبرې زه
ما دخپل جانان ښکلا لوستلي ده

حسن يې دتولو څخه بره دئ
هسک ورته لمنه غور وولي ده

وگوره سپورمۍ په منځ کي درز لري
دي ښکلي دگل ښکلا ليدلي ده

وايمه سلام په ښايسته جانان
ما هره خبره يې منلي ده

اي دحميدزي دتخيويال ټاله
تا دخپل بريارسي نيولي ده؟

رون سڀند

ڪنبت دگلو مو خزان راتبا ڪري
زمور هيواد دخيپ وجوده خخه ستري

دڪلونو خخه اور يي زرڪي بل دي
خوبي رحمو خنارور دي دارلي

غمازن يي په لوگيو خوشحالييري
رقيبانو په هر بند باندي ريبلي

زمور گناهه ده ناحق وژل ڪيرو
زمور زلمو ڪفن په سر باندي ترلي

هره خو دبنايسته هيواد تباده
غليمانو په مرميودي ويشتلي

ڪه دنورو خخه بنه غوارو ڪارنه ڪرو
زمور هيواد به بي ساه پروت وي لکه مري

راسي نور دخيپ هيواد په غم غمجن سو
دقلم په زور بي جور ڪرو نريديلي

حق يي خنگه ور اداڪرم نه پوهيرم
حميدي ذخيپ هيواد يم پوروري

رونځ سيند

ژونده يوه موقه دخوشحالی راکړه
يوه شيبه آرام دبد حالی راکړه

مه مې زوره دخپل هیواد په غم
زما وگل هیواد ته نور بنادی راکړه

وباسه دزړو سه نفرتو زموږ
ربه اتفاق دورور ولی راکړه

سترگې مو دزړه په لیدو ښکلي کړې
يو ديدن دگل په زندگی راکړه

نور مو دتقوا په لار بوزي ته
موږ ته لوی اجر و نه دنیکی راکړه

زړه کي مو دردونو ته سکون کښیږده
پوهه علم دوره ته پالی راکړه

زموږ هیواد دښ په شان ښایست لري
بس دسولې ژوند اونیکمرغی راکړه

نه وو حمیدزي سره رنگین غزل
غم وه هیرو لو ته لنډی راکړه

رون سڀند

ڙوندون کي درواو نارواو وودونيا فرق دى
دبئکلو خوبئولو کي جلا او بلها فرق دى

ميين په هر چا مه سه ٽول وگري کله بنه دي
دبئو بدو کولو کي ربنئيا او آشنا فرق دى

دگل او داغزي منخ کي دوستي دورايه بنکاري
گرانبنت او په پيرو لو کي دسا او طلا فرق دى

ناري خو هرسري وهي چي ڙوند مي درتازار دى
ربنئيا او په درغو کي جدا او صفا فرق دى

راخه چي ڙوند دنیکو دخپل خانه خخه را پيل کړو
دڙوند په تي رولو کي دشاها اوگدا فرق دى

غمجن خوهرسري دخپل آشنا په بيلدو وي
لمبه هر زريگى نه وي دڙرا اوخند فرق دى

راگوره حميدزيه دماشوم په شان خوشحال يم
دنورو زره ازارمه کړه همدا زما اوستا فرق دى

رون سڀيند

نه پو هيڙم دڙوندون خوږي ترخي دي
خوڀني نسته دلته واره انديڀني دي

دچا ڙاري اولادونه مسڪينان دي
دچا سترگي دفراق تڪي سري دي

زمورن هيواد كي دکلونو سه جگره ده
دبنارو منځ كي دجنگ بلي لمبي دي

ظالمان دي دفرديو په خوله کاندي
دجابر دمظلومانو سه گيلي دي

رحم نه لري گلونه يي خزان کره
دقاتل ماليار لاسونو كي چري دي

ورور دورور سره په جنگ دي نه پوهيري
جوږي کري بيگانو دسيبي دي

دکتاب مينه يي زرکي زره نسته
زمورن اوڀنو منځ كي بي شميره فاصلي دي

که يونه سو تل تر تله به کريږو
حميدزيه په نفاق كي تارکي دي

رون سڀند

دخوب ڪول ڪله ارام راکوي
غم دهيواد راته الهام راکوي

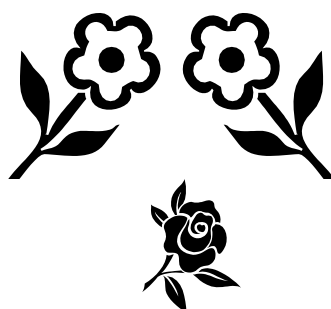
ديتمانو اسويلي اورمه
داڙوندون ستري دي ابهام راکوي

وينه زمور ورته ارزبنته نه لري
غليم وڙنه دسترقام راکوي

دهره خايه خندا ليري تلي
سلگي ڙراوي هر ماينام راکوي

د ورورو ڙلو ڄومره غته ڍالي
دشهيدگل جسد انعام راکوي

رائه ڇي علم حميدزيه وکرو
دڙوندکولو ته دوام راکوي

رون سڀين

دانري ٿومره بنايسته ده!
هره خوايي رنگينه ده!

مورن په ژوند کله پوهيږو؟
په مورن ځکه توره شپه ده!

علم نه کوو بد کاندو،
ځکه دلته لا جگړه ده

دخپلوی څخه منکړيو
زمورن سه تللي کافله

خپل دورور په تيغ مرکيږو
دپرديو څه گيله ده

زمورن وجود کي رحم نسته
قتل کړي مو ډيوه ده

بنونځی مودی سيځلی
هم رنگ بدي مدرسه ده

دنيکونو نومونوم بدکر
اخ تياره موميلمنه ده

رون سيند

قلمونه موبد ايسي
خوبنه كري مو وسله ده

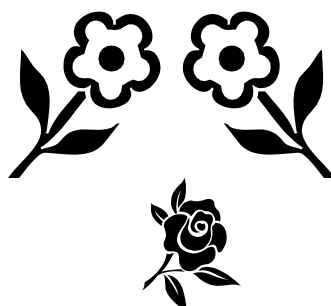
دبريا وو څخه تښتو
لويه ماتي زمون مله ده

بس دي ژوندبه نور شروع كړو
دانري واړه بنايسته ده

كتابونه به راوخلو
دكتاب مخ آينه ده

علم پوهه به كړو غوره
بي علمي په اورپخه

په يووالي كي موگته،
حميدزيه زرغونه ده!

رون سڀيند

نور جنگ گتلي يوو مورن سوله غوارو
فقر خپلي يوو مورن سوله غوارو

گلان مووژني هيخ پري رحم نه کري
اورو سوخلي يوو مورن سوله غوارو

غوټي موگل نه سوي دجنگ دلاسه
غماز رتلي مورن سوله غوارو

دکلو وژني مو ظالم وگري
تيارو تي وري يوو مورن سوله غوارو

ز مورن په زرو کي يي نفرت شي ندلي
توپک خوار کري يوو مورن سوله غوارو

ز مورن په وينو يي ماني جورې کري
غليم رييلي يوو مورن سوله غوارو

دحميدي درقلم اوبنکي خاخي
جنگ ژرولي يوو مورن سوله غوارو

رون سڀند

مور دگنونو نه ازار اخیستی
دبدو کرونو مو بازار اخیستی

وخت سره لوبې بڼه په نره کوو
دخپله ژونده مو قرار اخیستی

دخپل هیواد مو وړانول عدت دي
دورور په وینه مو تالار اخیستی

هسک کي سپور می مو په لیدو شرمیږي
دمیني لیک مو دریبیار اخیستی

دژوند کول مو لازده کړي نه دي
دخان وژلو ته مو دار اخیستی

دخپل هیواد ودانول نه غواړو
بدکوو ژوند مو دچینار اخیستی

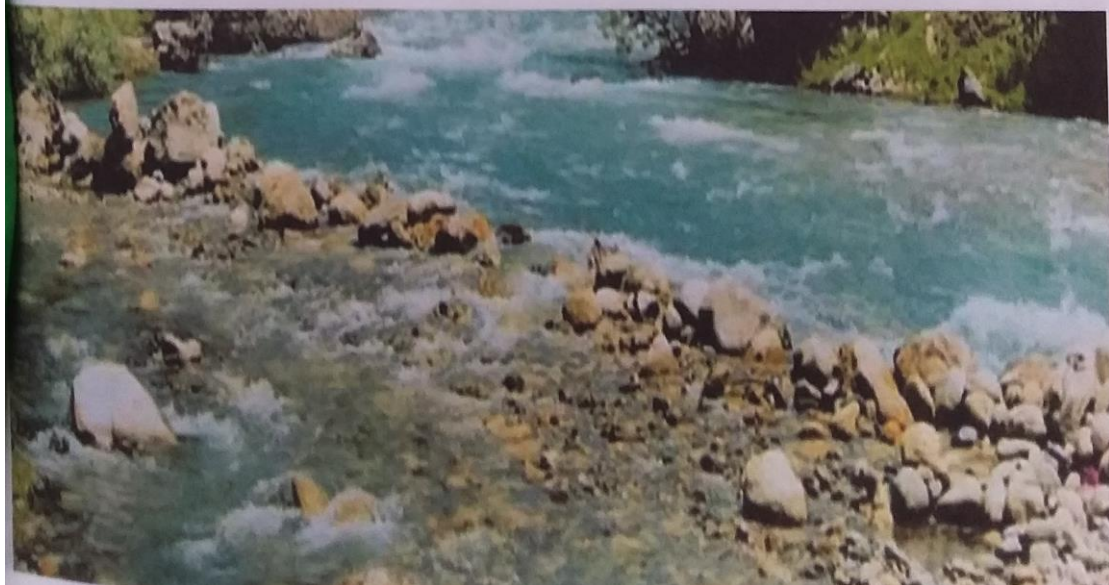
په خپل کلتور باندي ملندي وهو
ظالم اغیار زموږ اقرار اخیستی
دجنگ غوښتنه بڼه په زغرده کوو
بدیوو لاسو کي مو انگار اخیستی
دخپل زرگي دصبرولو په پار
حمیدزي سترگو څخه کار اخیستی

دليکوال لنډه پيژندنه!

محمود حميدزی په انگرېزي (MahmoodHamidzai) د خيرالله زوی، د حاجي محمد اقبال لمسی او په خټه اخکزی دئ . نوموړی د 1374 لېږديز لمريز کال د ثور د مياشتې په څلورمه نېټه چې د 1995 لېږديز کال د افريل د مياشتې 24 نېټې سرسمون خوري د کندهار ولايت د ژړی ولسوالۍ په سنگحصار کلي کې زېږېدلی دئ. حميدزي د پلار زده کړې دخپل کلي دملا امامانو څخه لوستي دي.

لومړنی ښوونځی يې په سنگحصار لېسه، منځنی ښوونځی يې په قاضي عبدالمجيد منځنی ښوونځی کې لوستی او په کال 1396 لېږديز لمريز کال کې د ژړی ولسوالۍ د اسعد سوري لېسې څخه فارغ او د مکتب دوره يې پای ته رسولې ده. حميدزي: نیمه عالی زده کړې د ډاکټر مامون طاهري روغتيا علومو انستيتوت د نرسنگ په څانگه کې کړي او د یاد انستيتوت څخه په کال 1399 لېږديز لمريز کال کې د پنځلسم پاس په سويه فارغ دئ

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**